

Sygn. akt I C 520/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie – Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Przemysław Jagosz

Protokolant p.o. sekr. sąd. Adam Żemis

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2015 r., w Olsztynie, na rozprawie,

sprawy z powództwa **K. P.**

przeciwko **A. J.**

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 557 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 520/14

UZASADNIENIE

K. P. żądał od pozwanego **A. J.** złożenia oświadczenia, mającego usunąć skutki naruszenia dóbr osobistych, jakiego powód doznał w związku z wyrokiem wydanym w sprawie II K 886/10 Sądu Rejonowego w Szczytnie, a nadto zapłaty kwoty 1 000 zł za doznaną krzywdę na wskazany w pozwie cel społeczny. W uzasadnieniu tych żądań powód wskazał, że pozwany wydał wyrok, którym uznał powoda za winnego spowodowania wypadku drogowego, nie dysponując odpowiednim materiałem dowodowym i dopuszczając się szeregu uchybień w toku postępowania sądowego. W ten sposób w ocenie powoda zachowanie pozwanego wyczerpało znamiona czynu niedozwolonego i naruszyło dobra osobiste powoda.

(pozew i pismo k. 23-24)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu.

(oświadczenie do protokołu rozprawy z dnia 23.03.2015 r.)

Sąd ustalił, co następuje:

A. J. pełni funkcję sędziego Sądu Rejonowego w Szczytnie. Wyrokiem tego Sądu z dnia (...)r. w sprawie II K 886/10 K. P. został uznany za winnego popełnienia przestępstw:

a) z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk w zb. z art. 178 a § 4 kk w zb. z art. 244 kk w zb. z art. 157 § 3 kk w zw. z art. 11 § 2 kk,

oraz

b) z art. 244 w zw. z art. 12 kk,

za co skazano go na łączną karę 11 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na zawsze i podanie wyroku do publicznej wiadomości. W wyniku pierwszego z przestępstw doszło do śmierci jednej osoby i obrażeń ciała drugiej.

Apelacja od tych rozstrzygnięć, wniesiona na korzyść K. P. przez jego obrońcę, została uznana za oczywiście bezzasadną, a zaskarżony wyrok utrzymano w mocy - wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia (...)r.

Kasacja od wymienionego wyroku Sądu Okręgowego, wniesiona przez obrońcę K. P., została oddalona przez Sąd Najwyższy - postanowieniem z (...) r. - jako oczywiście bezzasadna.

(kopie w/w orzeczeń i środków zaskarżenia z akt II K 886/10 k. 86-151)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń żądania powoda nie zasługują na uwzględnienie.

Z treści pozwu i jego uzasadnienia w sposób oczywisty wynika, że powód upatruje podstaw swoich roszczeń w czynnościach, jakie pozwany A. J. podejmował w ramach postępowania karnego w sprawie II K 886/10, występując w nim jako przewodniczący składu orzekającego Sądu Rejonowego w Szczytnie. Z argumentacji powoda wynika nadto, że podejmując opisane w pozwie czynności pozwany miał dopuścić się czynu niedozwolonego i naruszyć jego dobra osobiste

W konsekwencji, w świetle treści przepisów art. 415 Kodeksu cywilnego (kc) i art. 24 kc, regulujących odpowiedzialność za czyn niedozwolony i z tytułu naruszenia dóbr osobistych, w pierwszym rzędzie rozstrzygnięcia wymagało, czy wskazane w pozwie zachowanie pozwanego miało charakter bezprawny. Warunkiem odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego lub naruszenia dóbr osobistych jest bowiem bezprawność zachowania, które miałyby stanowić źródło szkody lub naruszenia tych dóbr osobistych.

W realiach niniejszej sprawy, nie ulega wątpliwości, że dokonując oceny dowodów oraz wydając wyrok w sprawie II K 886/10 pozwany działał w ramach porządku prawnego, sprawując urząd sędziego w Sądzie Rejonowym w Szczytnie i przewodnicząc składowi tego Sądu w toku rozpoznania sprawy, w której powód został oskarżony o popełnienie przestępstw. Postępowanie toczyło się według reguł określonych Kodeksem postępowania karnego, a rozstrzygnięcia zawarte w zapadłym wyroku zostały wyjaśnione w jego pisemnym uzasadnieniu, sporządzonym przez pozwanego i znajdującym się w aktach sprawy. Decyzje procesowe pozwanego i motywy rozstrzygnięć, w tym obejmujące wyjaśnienie dokonanej przez pozwanego oceny dowodów, zostały objęte kontrolą przez sądy wyższej instancji, które uznały środki zaskarżenia, powołujące się na rzekome uchybienia w tym zakresie, za oczywiście bezzasadne.

W tym stanie rzeczy, nie sposób uznać, aby pozwany, dokonując oceny dowodów i wyrokując w sprawie II K 886/10, w której prawomocny wyrok skazujący powoda nie został w żaden sposób skutecznie i zgodnie z prawem podważony, działał w sposób bezprawny, co czyniłoby bezzasadnymi żądania pozwu.

Ponieważ treść pozwu nie budziła wątpliwości, zaś żądanie postępowania dowodowego ograniczało się zapoznania z materiałami zgromadzonymi w aktach sprawy II K 886/10, nie było potrzeby przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron, co czyniłoby również zbędnym doprowadzenie powoda na rozprawę, zwłaszcza wobec udzielenia mu informacji o możliwości dodatkowego wyjaśnienia zajmowanego stanowiska przez złożenie stosownego pisma procesowego (zarządzenie k. 85).

Ponieważ powód przegrał proces, zgodnie z art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego nałożono na niego obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego w kwocie 557 zł. Obejmowały one opłatę od pełnomocnictwa (17 zł) i wynagrodzenie pełnomocnika reprezentującego pozwanego, przyznane w stawce minimalnej od poszczególnych żądań – zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 2, § 6 pkt 2 oraz § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie ... (Dz. U. z 2013 r., poz. 461) – z uwagi na prosty charakter sprawy i nieznaczną liczbę czynności podjętych przez pełnomocnika w jej toku.